

D I K Ļ O S

20.12.94.



ARTURS KAUGARS
Dikļu skolas skolotājs

B Ē Ģ Ļ A L Ū Ģ Š A N A.
Kur svētku vakars ēnās zilās
Un sniegputenī satinies,
Ap egli cirstu tēva silā,
Dievs, ļauj mums atkal pulcēties.

Tur runā bērnu dienas manas,
Tur mātes mīlestība spīd,
Tur Dieva nami naktī zvana,
Tur laimes jausma sirdī, slīd.

Plīv svecēs bēgļu egles zaros
Un skujas sprakšķ, un smaržas tvan,
Bet neiesilst un neatstaro
Sirds gaišumu un prieku man.

Ap egli cirstu tēvu silā,
Dievs, ļauj mums vēlreiz pulcēties,
Kad svētku vakars ēnās zilās
Nāk sniegputenī satinies.

2.12.1946. g.

Kā dāvana, kā apsveikums Ziemassvētkos pie diklēniešiem nāk pagasta sarūpētā avīzīte. Izdevums turpmāk sniegs informāciju par notiekošo pagasta dzīvē, par pieņemtajiem lēmumiem deputātu sēdēs, kā arī par citiem jūsu interesējošiem jautājumiem.

Patlaban ir Ziemassvētku gaidīšanas laiks. Tas katrā mājā un ģimenē ienes mieru, siltumu un labestību.

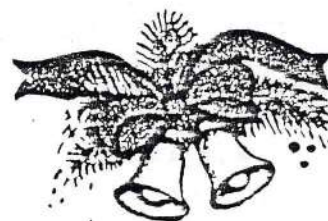
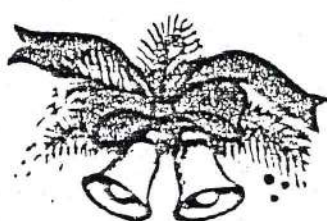
-Jūs to nejūtat? Jūsu sirdīs mājā skumjas un raizes?.....

-Paraugieties aiz loga! Jūsu acīs apmīļo glīti sakopto pagalmu, tīri noslaucīto taciņu uz kūti, kur mierīgi un palāvīgi mīt jūsu lopini.

Un silta, tīra un mājīga ir jūsu istaba! Vai tas ir tik maz? Šo prieku savām dvēselēm spēj sagādāt ikviens no mums!

-U z s m a i d i! Uzsmaidi vispirms sev! Uzsmaidi saviem tuviekiem! Vienkārši tāpat! Tāpēc ka ir lielais gaidīšanas laiks!

N Ā K Z I E M A S S V Ē T K I.....



Cienījamie Dikļu pagasta iedzīvotāji !

Kad Dievs zied Tavā dvēselē
Tu citiem ļaunu nevēlē
Un liekas Tev ka gājums svēts
Nekad nav naidā nolādēts.

/K. Krūza /

Ar spožām sveču liesmiņām zaļajos eglītes zaros,
ar nemirstīgās dziesmas "Klusa nakts, svēta nakts..." skaņām
atnākušī milie Ziemassvētki. Arī ikviena diklēnieša mājā ie-
degies kāda spoža sveču uguntiņa.

Lai silti, satiecības pilni un klusi tie ienāk ik katrā
Jūsu mājā! Gribētos arī teikt - pārpilnības pilni svētki lai
ienāk Jūsu mājās, bet zinu, ka, diemžēl, ne visās ģimenēs būs ies-
pējams sarūpēt visu, kas būtu nepieciešams šiem svētkiem. Zinu
to, bet šobrīd vēl neesam tik finansiāli nodrošināti, lai spētu
visiem palīdzēt un līdzekļu pietiktu visām vajadzībām.

Neskumstiet šajos svētkos, gan pamazām beigsies šis juku
un pārkārtošanās laiks un mēs visi varēsim uzelpot vieglāk.

Pagastā daudz domājam un pārcilājam dažādus variantus,
lai likvidētu bezdarbu, rastu jaunas darba vietas.

L a i s a t i c i b a, m i l e s t i b a, m i e r s

v a l d a J ū s u ģ i m e n ē s !

Ceru, ka būsiet atsaucīgi un aizpildīsiet avizītē ievietotās
anketas.

Uzklausīsim un izskatīsim katru Jūsu priekšlikumu, ieteikumu.

Ināra Grabovska.

Vai zināt, ka.....

@@@ Pamatskolā mācās 176 bērni.
Pagasts bērnu ēdināšanai mācību
gadam iedalījis 1058 latus.

@@@ 1994. g. vasarā veikts skolas
fasādes un krāšņu remonts, kuru
apmaksāja :
1200 Ls - Dikļu paju sabiedrība
900 Ls - Dikļu pašvaldība
580 Ls - skolēnu vecāki un talkās
nopelnītais.

@@@ Individuālo palīdzību
saimniecisko jautājumu
risināšanā snieguši :
A. Sīmanis - 100 Ls
D. Piebalgs - 20 Ls
I. Duka - 20 Ls

@@@ Sākumskolā mācās 117 bērnu,
67 b/d vecuma bērni,
50 skolnieki.
Internātā dzīvo 34 bērni - viņu
ēdināšanu pilnībā apmaksā pagasts.

@@@ Individuālo palīdzību
sākumskolai snieguši :
A. Sirmāis - 158 Ls
N. Grabovskis - 30 Ls
Pagasts bērnu ēdināšanai
mācību gadam iedalījis - 1571 Ls
Paju sabiedrība dāvinājusi
50 m dvieļu auduma.

@@@ Maznodrošinātajām ģimenēm un
Dauguļu bērnu vešanai uz skolu
iztērēti 11597 Ls.

Edgars Luste.

Mūsu pagasta sendienu liecinieki.

Grebu pilskalns. Tam blakus otrs, mūsu sentēvu rokām par cietokšni pārveidots pakalns-Bļodas kalns.

"Pilskalnu pāri parasti liecina par kādu lielāku senatnes centru. Sākumā laudis apdzīvoja mazāko (iesējams Bļodas kalnu). Vēlāk, kad tur kļuva par šauru, pārcēlās uz lielāku kalnu, un to attiecīgi nostiprināja. Abi Grebu pilskalni atrodas lībiešu zemes Metsepoles teritorijā, kuras centrālais pilskalns vēl nav lokalizēts. Ja pieņem, ka Metsepoles zemes centram varētu būt noda nosaukums, tad jāatzīmē, ka Grebu pilskalnus apņēma mežu un purvu masīvi. Arī netālās "Mežmuižas" nosaukums ir liecība par Grebu pilskalniem kā Metsepoli. Jo nosaukums "Mežmuiža" vēlākos laikos viegli varēja izcelties no latviskotā lībiešu vārda "Mesepole-Meža mala".

Juris Urtāns. Arheologs.

Iespējams, ka līvu un latviešu valodām saplūstot, no Grebu pilskalniem nācis mūsu pagasta nosaukums. Kāle-līvu valodā pakalns. Divi pilskalni - divi akalni. Divkalne, pienāk līvu - kāle, Dikāle, vēl soli, un Dikli.

Tā paša laikmeta liecinieki ir arī senlatviešu svētvieta Piltiņu kalns Dauguļos un Lapurgas kalns ar senu apbedījumu lauku pie Budenbrokiem.

Grebu pilskalnu patreizējais stāvoklis saka labu vārdu ar mūsu pagastu. Reti vairs atrodami tik mazizpostīti Senlatvijas un Līvzemes cietokšņi. Par to paldies Grebu mājas ilgadīgajiem saimniekiem Dauguļu ģimenei. Viņi mūsu gadsimta sākumā pilskalna virsotnē iedēstīja ābeles, kopa un saudzēja kā savu dārzu. Arī Dauguļu ģimene no savas sētas aizveda Golgātas gaitā.

Tagad Grebu pilskalnu par svētvieta izraudzījusi dievturu Tālavas draudze. Tās priekšnieka Ojāra Ozoliņa vadībā senais cietokšnis attīrīts un sakopts. Latviešu dievturu sadraudzes dižvadonis Marģers Grīns iesvētīja dižakmeni kalna virsotnē ar iekaltu sākumgadskaitli. 1993. gadā tēlnieks Bērtulis Buls izcirta akmeni cilni Ganiņš.

* * *

Aiz mana loga ābeles
Jau agrā vējā lokās.
Tā senu tālu draugu rokas
Man klusu labvakaru nes.

Un spēji, skaudri jūtu es:
Ir jāpasteidz, lai sāktais sokas,
Aiz mana loga ābeles
Jau agrā rudens vējā lokās.

Pūš vēsums rēns no azaules.
Jau dzirdu, lāpsta smiltis rokas,
Un azspurdz mūžs kā pusnakts slokas.

Kam šalks kad nedzirdēšu es,
Aiz mana loga ābeles?

1994.



Veltīts Dikļu sākumskolas bērniem

- kas tu esi?
- esis esmu.
- kas tu biji?
- bijis biju.
- kas tu būsi?
- būsis būšu.
- būsis būsi? kas ir būsis?
- pilni meži vilku, lūšu...
- gan es arī vilki būšu,
- gan es arī lūši būšu,
- viss, kas būs, es arī būšu
- (WHISKAS būs - es arī būšu),
- bet vispirms es būsis būšu,
- bet vispirms es būsis būšu !



*Priecīgus
Ziemsvētkus!*

11.03.94.

Pateicamies par iesniegtajiem darbiņiem : Gitai Skučenkovai ,
Sigitai Velovai, Andrim Bleive, Jānim Līcītim, Ronaldam Grunckim.

Ziemassvētki

Reiz dzīvoja kāda maza meitenīte. Viņai nebija ne brāļu ne māsu,
viņai bija tikai māmiņa. Vienu dienu pirms Ziemassvētkiem pie
meitenes atnāca ciemos mazs rūķītis. Māmiņas tobrīd nebija mājās.
Šo mazo, mīlo un jauko rūķīti viņa jau bija redzējusi sapnī.
Kaut gan rūķītis bija maziņš, meitene pirmajā brīdī izbijās.
- Kas tu tāds esi un kā tevi sauc ? Arī rūķītis izbijās, bet tad
attapies, godbijīgi meitenes priekšā paklanījās;
- Piedodiet, ka nobiedēju, bet es nezinu kur atrodos.
Meitene pasmaidīja.
- Tātad tu esi apmaldījies, bet kā tevi sauc un kur ir tavas mājas?
- Es esmu rūķītis bez vārda no asaku valsts.
Rūķiša balss bija skumīga.
- Nebēdā, mēs izdomāsim tev vārdu !
Te atvērās durvis un ienāca māmiņa. Meitene jau gribēja pastāstīt
par ciemiņu, bet nekur to nevarēja ieraudzīt.
- Kur gan palicis rūķītis ?
- Par ko tu, meitiņ, runā ? - Māmiņa nesaprata. Meitene pastāstīja
par notikušo un parādīja vietu, kur mazais vīriņš bija stāvējis. Nu
tur stāvēja pauniņa uz kuras stāvēja rakstīts - Priecīgus Ziemas-
svētkus ! Mazajai, mīlajai meitenītei no mazā rūķiša.
Meitene laimīgi pasmaidīja.
- Zinu tu man būsi vienkārši Ziemassvētku rūķītis !
Arī māmiņa smaidīja, jo ne jau vienmēr gadās sastapt Ziemassvētku
rūķīti.

Inese Butaroviča 8.klase

Ziemassvētku piparkūkas.

Veikalā ievada svaigi ceptas piparkūkas. Pircēju bija daudz un
piparkūkas ātri zuda. Beidzot piparkūku groziņš bija gandrīz
tukšs. Kāda no beidzamajām piparkūkām sarunājās ar otru;
- Man ir bail, ka es nevienam negaršošu.
Uzrunātā piparkūka viņu mierināja;
- Neraizējies, tu viņiem garšosi !
- Bet, ja nu tomēr es būšu par daudz piparota, visi mani pels.
Te veikalā ieskrēja divi puisi un nopirka visas piparkūkas.
Piparkūkai palika vēl vairāk bail, ka viņa varētu zēniem negaršot
un viņa sāka raudāt. Bet - tavu brīnumu - asaru vietā lija salda, krā-
saina glazūra. Kad bērni ieraudzīja piparkūku, viņiem aiz pārstei-
guma vai elpa aptrūkās - tā bija pārvētusies par Ziemassvētku mā-
jiņu ar krāsainiem logiem un sudrabeti apsnigušu jumtiņu.
Bērni piparkūkas paturēja līdz svētkiem. Kad pienāca Ziemassvētki
bērni izgreznoja eglīti un svinības varēja sākties. Piparkūkas
bija tik garšīgas, ka tās nosauca par Ziemassvētku piparkūkām.

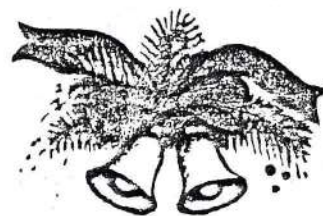
Līga Pekaine 7.b klase

N Ā K N A K T S.

Zvaigžņu aizkars lēnām velkas ciet.
Un mēnestīns caur logu klusi
Mirdz pār manu sirsniņu
Tik silti, tik silti.

Nāk rīts tik dzidrs un svaigs,
Kad gaiss ir spodrs un tīrs.
Es sveicinu zvaigžņotās debesis,
Kas Ziemassvētkus atnesīs.

Zane Stelce 4.klase



Avizes materiālus sarūpēja
apkopoja - Renāte Zidere,
sakārtoja un pavairoja -
Sandra Hračanoviča.